

- tollendi. SAK. 7. 13.: आद्यधूमोद्गम. 2) proventus, ortus, germinatio, *Aufgehen*. UR. 75. 17.: पुष्पोद्गम; HIT. 90. 4.: कीटपक्षोद्गम.
- उद्गाढम् (r. गाह् praef. उत् s. त cum signo *accus.*) valde, ultra modum. AM.
- उद्गार m. (r. गृ deglutire praef. उत् s. अ) actio evomendi, eijciendi ex ore. AM. HIT. 101. 16.: कथोद्गार.
- उद्गीथ m. (r. गै s. थ) pars *Sāma-Vēdi*. DEV. 4. 9.
- उद्घाटित v. घट् praef. उत्.
- उद्घाटिन् (r. घट् se movere praef. उत् s. इन्) surgens, assurgens, se attollens. SAK. 4. 12.: उद्घाटिनी भूमिः.
- उद्देश m. (r. दिष् monstrare, praef. उत् s. अ) 1) monstratio, descriptio. IN. 4. 16. 2) regio. H. 1. 16. N. 10. 18.
- उद्देशतस् Adv. (a praec. s. तस्) monstrationis causā, specimenis vice. BH. 10. 40.
- उद्घरण n. (r. ह् praef. उत् s. अन्) actio extrahendi. HIT. 13. 17.
- उद्घर्ष m. (r. ह्ष् gaudere praef. उत् s. अ) festum. AM.
- उद्घव m. (r. धु vel धू s. अ) festum. AM.
- उद्घान n. (ut videtur ex उद्घमान q. v. ejecto म्) focus, furnax. AM.
- उद्घान्त m. elephantus, tempore quo coitum appetit elapso. AM.
- उद्घार m. (r. ह् nisi धु, praef. उत् s. अ) debitum, aes alienum. AM.
- उद्घृत v. ह् praef. उत्.
- उद्घमान n. (r. घ्मा flare s. अन्) focus, furnax; v. उद्घान.
- उद्घव m. (r. भू esse, existere, praef. उत् s. अ) ortus, origo. N. 13. 10. A. 5. 24.
- उद्घिञ्ज (ex उद्घिद् germinatio et ज् नatus) progerminando natus. MAN. 1. 46. V. sq.
- उद्घिद् (r. भिद्) 1) f. actio progerminandi (v. praec. et schol. ad MAN. 1. 46.: उद्घेदनम् उद्घिद् भावे क्तिप्, ततो जायन्ते उर्ध्वम् वीजम् भूमिश्च भित्त्वे 'त्य उद्घिञ्जा वृक्षाः). 2) Adj. progerminans. AM.
- उद्घिद् (r. भिद् s. अ) 1) progerminans. AM. 2) m. planta. AM.: तरुगुल्माद्याः.
- उद्घ्रम m. (r. भ्रम् s. अ) motus, agitatio *animi*. AM.: उद्घेग उद्घ्रमे.
- उद्घ m. (r. उन्द s. य) flumen. HEM.
- उद्घत v. यम् praef. उत्.
- उद्घम m. (r. यम् praef. उत् s. अ) contentio, labor, opera. HIT. 7. 1.
- उद्घान n. (r. या s. अन्) hortus regius publicus. AM.
- उद्घोग m. (r. युञ् praef. उत् s. अ) i. q. उद्घम. HIT. 6. 10. 11.
- उद्घोगिन् (a praec. s. इन्) qui operam dat, nititur, contendit. HIT. 6. 13.
- उद् m. (r. उन्द s. र) lutra (Lith. *ūdra*, anglo-sax. *oter*, *otor*, angl. *otter*, nostrum *Otter*; gr. *ὕδρος*, *ὕδρα*; respiciatur etiam gr. *ἔνυδρος*, a vivendo in aqua nominata, ratione habitā, vocem उद् in composito समुद् (mare) aquam significare, quam ob rem etiam lith. *audrá* accessus maris, inundatio, huc pertinet.).
- उद्घत्सर m. (ex उत् et वत्सर annus) annus. AM.
- उद्घर्तन n. (r. वृत्, in forma *caus.* s. अन्) purificatio unguentis suavibus, «*cleaning with perfumes*». AM.: उत्वर्त-
नीत्सादने द्वे समे.
- उद्घ (r. वह् praef. उत् s. अ, in fine compos. occurit). 1) propagans (genus). SA. 5. 44. 2) oriundus, originem trahens, proles. IN. 5. 28. A. 3. 14. 4. 31.
- उद्घहन n. (r. वह् praef. उत् s. अन्) actio surgendi, turgescendi. IN. 5. 9.
- उद्घाष्प (ex उत् et वाष्प lacryma) prorumpentes lacrymas habens, v. sq.
- उद्घाष्पत्व n. (a praec. s. त्व) *Abstractum praecedentis*, lacrymatio. UR. 23. 16.
- उद्घाह m. (r. वह् praef. उत् s. अ) matrimonium, conjugium. SU. 2. 23.
- उद्घिग्न v. चिञ् praef. उत्.
- उद्घेग m. (r. चिञ् praef. उत् s. अ) tremor, timor, moeror. BH. 17. 15. A. 10. 14.
- उन्द 7. P. (उनन्नि, उन्दस्, v. gr. 379.) madidum esse (v. उन्न, उद et cf. praeter voces ibi cum उद् comparatas lat. *ūdus*; nisi hoc est correptum ex *uidus* ab